

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Če se ožnanilo naj se izvolí frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Ga že imamo, je že naš!“

Že pojutrišnjem, v četrtek, bil se bode na ljubljanskem magistratu odločilni boj mej kandidatom narodne stranke, Kušarjem, in mej kandidatom brezimne, iz najraznovrstnejših elementov sestavljene stranke g. Vencajzom, a ljubljanski volilci še vedno ne vedo, pri čem da so prav za prav z gosp. svetnikom Vencajzom.

Strastni in usiljivi agitaciji za gosp. Vencajza še vedno ni konec, volilcem se obetajo zlati gradovi, ako izvolijo g. Vencajza, ali vsi Vencajzovi agitatorji in pristaši molče glede narodnega, gospodarskega in političnega programa, po katerem se hoče v slučaju izvolitve ravnati gospod svetnik Vencajz.

Dokler še ni bilo gotovo, koga proglasi na rodna stranka kandidatom za ljubljanski državno-zborski mandat, držal se je gospod svetnik Vencajz narodne stranke in zagotavljal, da hoče kandidovati le na podlagi programa narodne stranke, in tudi podporniki njegove kandidature so vedno zatrjevali, da nasprotujejo kandidaturi gosp. Kušarja zgolj iz osebnih ozirih in da žele svetnika Vencajza spraviti na površje le „v okviru narodne stranke“.

Ta situacija pa se je, kakor smo že minoli teden dokazali, takoj premenila, čim so se bili zaupni možje narodne stranke izrekli zoper svet. Vencajzain proglasili kot kandidata g. Kušarja. Kakor hitro je bilo gotovo, da se Vencajzovi pristaši nočeje držati discipline, da hočejo kandidovati svetnika Vencajza tudi proti narodni stranki, zbralo se je okrog gosp. Vencajza vse, kar bi rado razdrlo narodno stranko, zbralo se je krdelce pristašev dr. Krisperja, zbrala se je vedno glasna in vedno žejna tolpa somišljenikov famoznega Turka, naposled pa je pritiskala še četa dr. Gregoriča in izdal se je bojni klic: narodna stranka se mora razbiti!

Svetnik Vencajz postopa v tem položaju še dosti previdno; skrbno namreč prikriva, kar je najvažnejše: svoj program. To je jedino sredstvo, da ne odbije nobenega svojih pristašev od sebe. Na svoji strani ima razen nekaj klerikalcev, katoliško-narodnih in Gregoričevih, tudi nekaj odločno proti

klerikalnih elementov, kateri perhoresoirajo vsako zvezo s klerikalno stranko in vsako koncesijo klerikalnim zahtevam in katere je že to precej razburilo, da je svetnik Vencajz hodil okrog klerikalnih voditeljev in jih prosil, naj ga podpirajo v boju zoper narodno stranko, in da ni hotel jasno povedati, kako stališče zavzema napram šolskemu vprašanju. Na drugi strani pričakujejo seveda tudi klerikalci, da jim naredi svetnik Vencajz raznih koncesij, in v takih razmerah je povsem naravno, da g. Vencajz ne pokaže prave svoje barve.

Če pregledamo vrste Vencajzovih pristašev, vidimo takoj na prvi pogled, da pripadajo z malimi izjemami raznim klerikalnim frakcijam, največ stranki dr. Gregoriča, in že to obuja dvome, da je svetnik Vencajz še zvest tistim programskim točkam, po katerih se narodna stranka razlikuje od klerikalne, da se sploh še drži načel, na katerih je zasnovana narodna stranka. Kdo more verjeti, da bi se združili sovražniki narodne stranke samo za tega delj okrog svetnika Vencajza, da bi strmoglavili g. Kušarja, ne da bi zadeli narodno stranko, kdo je tako naiven, da varuje, da so razni reakcionarji in nezanesljivi elementi se navdušili za Vencajza, ne da bi jim napravil načelnih, programatičnih koncesij? Nihče!

Boj združenih reakcionarnih elementov je svetnika Vencajza že davno potisnil iz „okvira narodne stranke“, in svetnik Vencajz se tudi sam več ne šteje mej pristaše narodne stranke; a vprašanje je, kam pripada sedaj, je-li samo kandidat združenih, narodni stranki nasprotujočih elementov, ali pa je naravnost pristopil jedni teh frakcij.

V tem oziru je svetnik Vencajz varoval najpopolnejšo diskrepcijo, ali drugi je niso varovali tako skrbno, kakor on, in tako je prišlo na dan, da je svetnik Vencajz se odpovedal načelom narodne stranke, na katera je prisegal še pred 14 dnevi, da se je izneveril narodnemu programu, na podlagi katerega je izvrševalnemu odboru oglašil svojo kandidaturu in kateri se mu je še na znanem shodu „pri Maliču“ zdel jedino primerni, in da je prestopil v drug tabor.

Župnik Peter Bohinjec iz Horjula je popol-

noma verodostojnemu gospodu povedal, kar mu je je zaupal sam dr. Gregorič, da je svetnik Vencajz podpisal program Gregoričeve stranke in Peter Bohinjec je pri tem veselo vzkliknil: „Ga že imamo, je že naš!“

Nimamo uzroka dvomiti, da je župnik Peter Bohinjec govoril resnico, saj ko bi se Vencajz ne bil zapisal dru. Gregoriču, bilo bi popolnoma neumevno, kako da se prav Gregorič in znani klerikalni agitatorji zanj tako pehajo, kako da prav ti zastavljajo vse svoje sile, da bi bil Vencajz izvoljen. Javno se seveda ne upajo proglasiti Vencajza kot svojega kandidata, ker vedo, da bi mu s tem pri vseh narodnih volilcih največ škodovali in mu s tem najsigurnejše pripomogli do poraza.

Gospod Vencajz je torej kandidat dra. Gregoriča in volilcem ljubljanskim zdaj ne bo težko odločiti se, ali naj volijo moža, kateri se je z lahkim srcem odpovedal svobodomiselnim načelom narodne stranke in preskočil v tabor klerikalizma, samo da bi dobil mandat, ali pa značajnega kandidata narodne stranke.

Državnozbornske volitve.

Iz Idrije se nam piše 14. t. m.: Včeraj priredil je gospod dr. Andrej Ferjančič pri nas volilci shod. Z nepopisnim zanimanjem pričakovali so volilci in nevolilci, kaj bode njih desedanj zagovornik, če tudi ne poslanec povedal. Ob napovedani uri bila je prostorna dvorana g. M. Strausa že tako napolnjena, da je moralo veliko ljudstva oditi, ker ni bilo več prestora. Gotovo ne pretiravamo, ako trdimo, da je bilo nad 400 oseb zbranih. Gospod dr. Ferjančič pozdravi vse navzoče, ter prosi, da se izvoli predsednik zborovanju. Nato je bil izvoljen jednoglasno g. župan Dragotin Lapsjane, ki je dal besedo g. kandidatu. Ko je ta razvil svoj program, ter povedal, da ga je narodna stranka postavila kandidatom na podlagi programov iz leta 1890. in 1894., ter da se hoče vedno tega programa držati, zraven pa v prvi vrsti delovati tudi za izboljšanje gmotnega stanja idrijskih delavcev, pozval je navzoče, da naj izrečejo svoje želje in pojasnijo, kaj da bi od njega zahtevali, ako bi bil izvoljen poslanecem.

LISTEK.

„Smrt“.

V številu najproduktivnejših pisateljev naših stoji Anton Funtek v prvih vrstah. Početek njegovega književnega delovanja sega daleč nazaj. Začel je z liriko. Vsi naši leposlovni listi hranijo v svojih letnikih obilico Funtkovih pesmi, katerih večina je pred dvema letoma zbral v posebni zbirki Gabrščkove „Slovan. knjižnice“. Spisal je daljšo epsko pesem „Godec“, napisal več povestij in novel, spisal nekaj šolskih knjig ter se naposled pokazal tudi na dramatskem polju. Napisal je libreto „Teharski plemiči“ in dramo „Iz osvete“. Poleg tega je prevel Baumbachovega „Zlatoroga“, več slovenskih pesmi v nemški jezik in malone vse opere, katere se pojo v našem gledališču. V prevajanju je Funtek pravi mojster; takisto je mojster v verzifikaciji, v ustvarjanju lepe oblike, zvnenah, polnih stihov: jezik mu teče gladko, zunanost njegovih proizvodov je najprilnejša ter prikupna še tako razvajanemu ušesu. V tej obilici Funtkovih del je skrit mnogoteri biser, ki je na čast pesniku in književnosti naši, ki nam priča, da hrani Funtek v sebi pesniškega duha, in

porok, da mu še dolgo ne presahne vir njegove poezije!

V tretjem zvezku letošnje „Knezove knjižnice“ pa nam je podal Funtek nov plod svojega peresa, epsko lirsko sliko „Smrt“.)

Izbral si je torej pesnik lepo snov: opevati smrt, ki vlada mej človeštvom s strašno svojo silo od prvih časov, ki ostane mej človeštvom do konca dnij. Jako mnogo prizorov je v tej dolgi dobi njegove vladarstva, ki so hvaležen predmet mislečemu pesniku! Če si pa izbere pesnik predmet, katerega hoče v svojih pesmih naslikati čitatelju od vseh strani, mora paziti, da ga ne opoje preobsežno, da ne išče malenkostij, ki vzamejo čitatelju zanimanje in ki ga utrudijo. Poišče naj si momentov, ki napno čitatelju vse mišli, vse čute, da se zatopi v živo poezijo, ki je vzklopila iz pesnikovega duha. Dve, tri markantne poteze, izbrane, odločne besede, jasno označena situacija — to uklene čitateljev duh, da ve, kaj je hotel povedati pesnik, da odloži z zadovoljstvom knjigo iz rok, pa da seže zopet in zopet po nji.

Kako opevati pravi pesnik take predmete, je pokazal Jaroslav Vrchlický v pesmi „Mesec“. Kaj vse vidi ta ponočni vladar na svojem

*) V „Knezovi knjižnici“, III. zv., 183 str. Cena 40 kr.

potu! — Koliko bede in nesreče, koliko greha in strasti, koliko sreče in radosti! A pesnik nam podaje samo 6 prizorov iz te brezštevilčnosti, in vendar čitatelju šine mraz v mozeg in va za vso brezmejno bedo in nesrečo, ve za greh in strast, za srečo in radost.

Kaj hočemo reči s tem? To, da je Funtek preobsežen, da je obdelal svojo snov do zadnje pičice, da je odložil pero, ko ni vedel več, kje bi našel še kaj. Tak se nam zdi pesnik tudi v svojih „Lučih“, zatorej pa opeva celo v obeh ciklih jeden in isti predmet na večih mestih (n. pr.: „Luči“: V. in „Smrt“: Okradee, „Luči“: VIII. in „Smrt“: Pod zemljo. Itd.)

Toda s tem ne grajamo pesnika in lepega dela njegovega povsem, saj nam je očrtal v „Smrti“ pretresujočih prizorov, ki nas bogato poplačajo, če smo se morda tu in tam dolgočasili, ob kateri prisiljeni pesmi. Vemo pa tudi, da je mnogo čitateljev Funtkove „Smrti“, ki jih zadovoljuje popolnoma.

Pa oglejmo si najzanimajše pesmi te zbirke!

„Prolog“. Duh človeštva, mož slok in mršav, kamenitega obraza, upognjenega staza, očij groznicevega svita — stopa po potu življenja. Utrujen in upehan sreča smrt. A neče ga rešiti, saj nemirnemu duhu človeštva ni dan pokoj, ukaz ga drevi

Oglasil se je prvi k besedi gosp. Dragotin Lapajne. Stavil mu je celo vrsto vprašanj, mej temi, kako stališče zavzema glede splošne, direktne in tajne volilne pravice, kako glede pogodbe z Ogersko, kako misli delovati za izboljšanje idrijskih razmer itd. Na vsa ta vprašanja odgovoril je g. kandidat tako, kakor so volilci od njega pričakovali. Nastopil je potem tudi g. H. kot interpellant, in tudi na njegove interpelacije odgovoril je g. dr. Ferjančič v splošno zadovoljnost. Gospod župan proglasil je potem g. Ferjančiča kot kandidata za mesto Idrijo in gromoviti živio in slava našemu bodočemu poslancu zaključil je zborovanje. Zvečer napravilo je „Delavsko bralno društvo“ zabavni večer na čast g. dr. Ferjančiču, ki je častni član tega društva. Pri koncertu, ki so ga napravili tamburaši in pevci tega društva, zabavali smo se še pozno v noč ter se slednjič ločili z željo, da bi na dan volitve pokazali g. dr. Ferjančiču naše zaupanje s tem, da dobi v Idriji ogromno večino glasov. O žalostnem izidu Koblarjevega shoda nočem nič drugega omeniti, kakor da je naše ljudstvo pokazalo, da noče od klerikalne stranke nobenih voditeljev, da bode tudi brez njih doseglo svoj cilj, če tudi je gosp. Koblar rekel, „še žal vam bode, ker me nočete poslušati.“

V Gradcu je pri ožji volitvi zmagal s 21.047 glasovi socialni demokrat Ivan Reesl. Klerikalni kandidat dr. France Gutjahr je dobil 18.134 glasov.

Na Koroškem je nemško-narodna stranka zmagala razen jednega v vseh volilnih okrajih. Omeniti je, da je v špital-šmohorskem okraju voljen Ambrož Wernisch s 83 glasovi. Dosedanji klerikalni poslanec Peitler je dobil 63, seveda največ slovenskih glasov.

Napačne legitimacije so neki pripomogle na Dunaju vsaj v dveh okrajih krščanskim socialistom do zmage. Na podlagi tacihih legitimacij je oddanih baje najmanj deset tisoč glasov. Če je to resnica, se pa na Dunaju sleparilo pri volitvah zares kar na debelo.

Tudi državna pravdnikstva bodo imela opraviti z dunajskimi volitvami. Neki Zimel se ni bil vzprejel v volilni imenik in svoje volilne pravice ni reklamiral v postavnem roku do 20. dne februarja. Ker je pa krščanski socialist, je pa zanj odbor krščanskih socialistov za peti okraj uležel reklamacijo in to ne pred 26. februarjem, ker je Zimel šele 25. februarja dobil dokumente, kar se da s pričami dokazati. Dunajski magistrat je pa v svojem poročilu na namestništvo poročal, da se je ta reklamacija poslala mu že 19. februarja. Socialisti so zatorej pri državnem pravdnikstvu naredili ovačbo zaradi zlorabe uradne oblasti.

Gališkemu namestništvu je jako nepovoljno, da sta v Krakovu in v Levovu z veliko večino voljena socialista. Zato si tudi še sedaj gospodje v Levovu ubijajo glave, kako bi se iznebili katerega teh dveh poslancev. Glede v Levovu izvoljenega Kozakiewiczza so iznašli, da ni gotovo, če je avstrijski državljani. Začela so se zatorej poizvedovanja. Seveda bodo oblastva vse storila, da dokažajo, da nima avstrijskega državljanstva. Socialisti mislijo

po svetu na neznan, brezkončen pot. Kam gre, zna le Bog. Poslednji dan mu vžide šelo takrat, ko se zagrne poslednji grob nad poslednjim človekom.

„Oda smrti“. Pesnik nam poje o groznem vladarstvu trde, neusmiljene smrti. S prvim grehom porojena živi mej človeškim rodom; ne ustavi ji pota ni stan, ni ime, ni bogastvo, ni solze, ni tožbe: vse človeštvo je pred njo prah v prahu.

„V areni“. Snov je zajeta iz žalostne zgodovine krutega vladarstva rimskih carjev. Gladijator umira... Ob koncu življenja pa mu vsplava duh daleč v rodni svet, kjer je moral ugrabljen ostaviti dom, ženo in deco. Misli že, da je sam mej svojimi, toda

Zažari pogled, ugasne...
Smeh po lici je prostr —
Da, za takšen prizor tudi
Sužnja se prebije smrt!

„Žive plamenice“. Neron sedi na zlatem stolu, tam doli pa gore žive plamenice: kristjani oblitni s smolo! In ko se Neron naslaja ob tem groznem prizoru, priplazi se do njega smrt, ki mu kliče prokletstvo za zversko početje njegovo. Ona je rešila trpeče ljudi, uničila robstvo, da sedaj

Slobode, krščanstva gori
Po zemlji tisoč plamenic! (Dalje prih.)

tudi za mestno kurijo v Levovu postaviti svojega kandidata.

Rusinski deželni volilni odbor se je obrnil na cesarja s prošnjo, v kateri prosi za najvišje varstvo pri sedanjih deželnozbornih volitvah za najzvestejši rusinski narod. Prikrasani že po volilnem redu, se Rusinom še z zvijačo in silo za branja voliti poslance po svoji volji. Po svoji krutosti in potrpežljivosti znan cesarju zvest rumunski kmet je nastopil proti dosedanjim poslancem in se hotel poslužiti ustave, a zato ga preganjajo žandarji, okrajni uradniki, davčni organi itd. v nasprotju z lauskimi obljubami našega velečanstva. Volitve volilnih mož vrše se skrivaj, večkrat ponoči, ne da bi kmetje za to kaj vedeli, ali se pa rusinski volilci puste stati ves dan ob slabem vremenu, ali pa jih še k volitvi ne puste. S svetno in duhovsko rusinsko inteligenco žandarji in volilne komisije razaljavno postopajo. Če pa mine ljudstva potrpežljivost, pa poseže vojaščina vmes, ki se je razposlala na vse strani. Več mirnih državljanov je bilo ubitih, mnogo oseb ranjenih, na stotine so jih zaprli, mej drugim več spoštovanih duhovnikov, ki so prebirali škofijski list avstrijskih škofov zlec in so zatorej se razglasili za rovarje. Oficijozni korespondenčni birô in vladni listi razširjajo tendenciozno pobarvana in zavita poročila, še celo sedanji vladi udani Poljaki priznavajo, da se je pri volitvah nezakonito postopalo. Namestništvo se dovolj ne ozira na mnogobrojne došle pritožbe. Zaradi tega so kmetje in meščani silno razburjeni. Ta razburjenost se ne da zatreti s silo, temveč le s pravičnostjo in človekoljubnostjo. Končno se prosi v prošnji še jedenkrat za varstvo in pravico.

V Ljubljani, 16. marca.

Kakšna bo nova zbornica poslancev. Neki ogerski list je izvedel od odličnega avstrijskega politika, da je pričakovati, da bode v novi zbornici poslancev kadih 70 Poljakov, 80 Čehov in veleposelnikov, 45 članov katoliške stranke, 30 Jugoslovancov, 10 bivših članov Coroninijevega kluba, 8 južnih Tirolcev, 8 Bukovincev, 20 divjakov in 50 levičarjev. — Na socialiste in krščanske socialiste je ta znameniti politik popolnoma pozabil. Sploh se kaže, da dotičnik avstrijskih razmer dosti ne pozna. Najbrž so dotični račun napravili v uradništvu ogerskega lista samega po tem, kakor poznajo avstrijske razmere. Le to ima ogerski list prav, da se Badeniju nove zbornice ne bode bati. Vladnih kimovcev bode v njej dovolj.

Velevlasti in Grška. Kakor se kaže, se bodo velevlasti naposled le odločile za blokado Krete in grških pristanišč. Ničesar pa niso gotovega sklenile, kako naj potem nareda red na Kreti. Sprva se je priporočalo, naj sledoja vlast pošlje 2000 mož na Kreto, da bodo naredile red. Ta predlog se je pa razbil radi tega, ker Avstrija in Nemčija nočeta odposlati vojakov v notranje kraje Krete. Toliko je gotovo, da se grška vojska ne porabi za napravo reda na Kreti, ker velevlasti mislijo, da za to ni sposobna. Govori se, da Italija in Francija odpošljeta vojska na Kreto, a gotovo to ni. Vidi se, da velevlasti hočeta Kreta Grško spraviti, predno same vedo, kaj je potem storiti.

Arton je začel ovajati. On je namreč podkupoval poslance v panamski zadevi. Ovdil je neki že čez 30 poslancev, proti katerim se začne kazensko postopanje. Mej njimi je več politikov, o katerih še doslej ni bilo nič znanega, da bi bili v zvezi s panamskimi sleparijami. Seveda se ne ve, če bodo obsojeni, kajti samo na podlagi izpovedi takega človeka, kot je Arton, je težko koga obsojiti. Vsekako pa utegnejo biti politično uničeni. To je tudi glavni namen vse stvari. Kdo ve, v katerem interesu sedaj deluje Arton? Zastonj svojih tajnostij tudi ni razkril.

Pomorske zahteve odklonjene. Nemškega državnega zbora proračunski odesk ni hotel dovoliti zahtevanega kredita za grajenje dveh križaric, jednega aviznega parnika in torpednih ladij. Dovolil je samo, da se napravita dve topnjači. To je dalo povod, da je dal ostavko tajnik za pomorstvo Homann. Na željo cesarjevo hoteli so v Nemčiji nakrat povečati morarico, da bi prekosila francosko. Državni tajnik Homann je že bil naznanil poslancem, da vlada misli zahtevati, kar na stotine milijonov. To je pa poslance oplašilo in sklenili so se takoj z začetka ustaviti. Cesarju seveda ni po volji, pa se državni zbor tako malo ozira na njegove želje.

Cesar bi rad videl, da bi bila Nemčija najmočnejša vlast v Evropi, a zastopniki naroda se pa po pravici boje, da Nemčija v narodano-gospodarskem cizru popolnoma propade, če bi ustregla vsem željam vojne in pomorske uprave.

Gostovanje slovenske opere v Celji.

Sredi „nemškega“ Celja, na najlepšem mestu, dviga se monumentalna zgradba, ponosni „Narodni dom“, kateri je nekak predstavitelj moči in pomena slovenskega življa v tem mestu. Spodnještajerski Slovenci gledajo na to svojo palačo z opravičenim ponosom, a največji pomen „Narodnega doma“ tiči zlasti v tem, da je v njega prostorih središče vsega narodnega življenja na Spodnjem Štajerskem in še posebej narodnega socialnega življenja v Celji.

V „Narodnem domu“, zidanem po načrtih inženerja g. J. V. Hraškega, je tudi velika, jako elegantna in primerna dvorana, v kateri se je v nedeljo priredila slovenska operna predstava, v kateri se je ta dan prvič na Štajerskem pela velika opera v slovenskem jeziku.

O velikem uplivu gledališča na vse narodno življenje pač ni treba posebej govoriti. Celjski Slovenci so ga tudi v poštrev jemali, kajti uredili so svoj „Narodni dom“ tako, da je v njega veliki dvorani urejeno vse, kar treba za gledališče, če tudi v manjši meri. Oder je pripraven, mašinerija je dobro urejena in valed tega je lahko mogoče, prirediti tudi take predstave, kakeršne so na diletantskih gledališčih nemogoče, ker nedostaja potrebnih priprav.

Komaj je bil „Narodni dom“ dograjen in odprt, že so celjski Slovenci mislili na pridobitev gledaliških predstav ter se obrnili na ljubljansko „Dramatično društvo“ bi li bilo mogoče, da gostuje v Celji slovenska opera. Intendanta, gg. ravnatelj Pirc in dr. Tekavčič odpotovala sta koj v Celje in se tam dogovorila z merodajnimi možmi glede vsih posamičnosti, in dne 14. t. m. je prišla slovenska opera ter v „Narodnem domu“ pela „Rigoletta“.

Tega podjetja ni bilo lahko izvršiti, ker v Celji še ni bilo vse prirejeno za uprizoritev tako velike opere in ker so stroški za tako gostovanje uprav ogromni, sosebno ker je bilo treba celo orkester pripeljati iz Ljubljane. Ali vse to ni nikogar oplašilo, niti celjskih Slovencev, niti „Dramatičnega društva“, a uspeh je nadkrilil tudi najsmelejše nadeje.

Komaj se je raznesla po Slovenskem Štajerskem vest, da pride slovenska opera gostovat v Celje, zavladalo je po vseh krajih nepopisno navdušenje in oglašali so se rdeležniki iz najoddaljenejših mest, trgov in vasij. Vse mnogovrstne priprave za predstavo so z vrgledno požrtvovalnostjo in največjo unemo za lepo podjetje vodili gg. dr. Šuklje, dr. Vrečko in Drag. Hribar, in njim gre v prvi vrsti zahvala in priznanje, da je bilo vse vzorno pripravljeno in da se je mogla predstava gladko uprizoriti in izvršiti.

Še pred določeno uro napolnjeni so bili vsi prostori do zadnjega kotička. Vsi sedeži v dvorani in na lepi galeriji so bili razprodani, sploh se je pa oglasilo toliko obiskovalcev, da vsi niti vstopnic niso mogli dobiti. Bilo je veselje pogledati na to elegantno, fino in navdušeno občinstvo, bilo je veselje gledati, kako se je razgelo in razneslo ter s frenetičnim ploskanjem izražalo našim umetnikom in izbornemu, iz najboljših močij sestavljenemu orkestru svoje priznanje.

O predstavi sami ne bomo obširneje govorili, dovolj je, ako povemo, da je bila izborna in sploh jedna najboljših, kar jih je v tekoči sezoni priredila naša opera in so si naše prve moči gosp. Ševčikova in gg. Raskovič in Noll, kakor tudi vsi druge moči in vrli zbor pridobili največje simpatije. Gosp. Ševčikovi je bil vročen lep šopek, gg. Raskovič in Noll pa sta dobila vsak lovorjev venec z narodnimi trakovi. Kakšen utis je naredila opera in predstava, o tem bomo poročali po „Domovini“.

Po predstavi zbrali so se udeležniki in osobe slovenske opere v restavracijskih prostorih in v mali dvorani, kjer se je razvila živahna zabava, pri kateri je svirala tudi vojaška godba. Predsednik celjski čitalnici g. dr. Sernec je z navdušenimi besedami napil „Dram. društvo“ in vsem umetnikom in umetnicam izrekli željo, da bode slovenska opera še dostikrat nastopila na odru v celjskem „Narodnem domu“. Za to napitnico se je zahvalil ravnatelj g. Pirc in napil štajerskim Slovincem. Gosp. dr. Rudolf iz Konjic je napil gosp. Jos. Nollju, kateri se je za napitnico primerno zahvalil. Gosp. dr. Vrečko je napil kapelniku gosp. Benišku, vojaški godbi in vrlému „Slavcu“, gospa dr. Rudolfova pa primadoni gosp. Ševčikovi in vsem umetnicam, za katere napitnice sta se zahvalila gosp. Ševčikova in g. Dražil, predsednik društva „Slavec“. Konečno je nazdravil g. J. Noll rodoljubnim damam štajerskim.

Prvo gostovanje slovenske opere v Celji ni bila navadna narodna slavnost, to je bil pomenljiv dan za kulturno in socialno napredovanje slovenskega življa v Celji in sploh na Štajerskem. Kako znamenit upliv ima gledališče v narodnem oziru, to se vidi zlasti v Ljubljani, in zato žele vsi resnični rodoljubi, naj bi bilo to gostovanje začetek rednim gledališkim predstavam v Celji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. marca

— (Nesramna laž.) Agitatorji g. sodnega svetnika Vencajza trosijo po mestu vest, da je g. dr. Tavčar obljubil ljubljanskim Nemcem nekaj mandatorov za občinski svet, ako glasujejo za g. Kušarja. Pooblaščenici smo od izvrševalnega odbora narodne stranke in od g. dr. Tavčarja, izjaviti, da je to nesramna laž, katero so si izmislili Vencajzovi pristaši, da bi ž njimi begali narodne volilce. Prosim vse pristaše narodne stranke, naj nam naznanijo imena tistih, kateri to laž razširjajo, da bode mogoče proti dotičnikom nastopiti na primerem mestu.

— (Sloveški akademiki in dr. Gregoričeva strančica.) Pred kratkim smo objavili v svojem listu jasen in točen odgovor akademika na nelano baharenje „Slovenskega lista“, da stoji namreč v vrsti njegovih, oziroma dr. Gregoričevih somišljenikov tudi akademična mladina, in prinesli smo izjavo, da se ne strinja večina slovenskih akademikov, zlasti pa ne večina članov odlične „Slovenije“ s prikrito klerikalno igro „Slovenskega lista“. Dotični dopis z Dunaja je strašno razkačil urednika „Slov. lista“. Ker si pa g. Trstenjak ne more pomagati drugače, zatekel se je v 11. številu svojega, z vsakim novim listom nesramnejšega in v svojih končnih smotrih odkritejšega nastopajočega glasila s — psovskimi in z — lažjo. Našega dopisnika z Dunaja zmerja z „izdajalcem našega naroda“, pa govoriči, da je „Slov. Narod“ začel že „kleti in proklinjati slego“... da „kolne na (?) narod“... da se „noričuje iz slovenske sloge“ itd. Dolga vrsta cenenih in smešnih fraz o slogi, ki morejo uplivati k večjemu na nevedneže. (Nu g. Trstenjak mora že poznati svoje čitatelje!) Končno pa postane „stvarni“ in „objektivni“ g. T-k oseba in ter se togotno zaletava v uredništvo „Slov. Naroda“ z lažjo, da je dotični, dr. Gregoričev herostratski počenjanje obsojajoči dopis izšel iz našega uredništva. Tudi tu pokaže g. Trstenjak, da pozna — svoje ljudi, kajti: kakoršen je poredač sam, za take smatra in druge. Ker se kupejo namreč v uredništvu „Slov. lista“ noč in dan različni javkajoči članki in dopiski „iz tužnega Korotana“, „iz zelnega Štajerja“ in od povsod drugod, misli g. T, da se prakticira tudi drugod takisto. Toda iznova se je vrezal. Na tak način more delati „javno mnenje“ samo „Slov. list“. — Dotični dopis z Dunaja nam je došel iz peresa starejšega slovenskega akademika, kakor nam je došlo od drugih še mnogo hujših in še obsojevalnejših dopisov z Dunaja, katerih pa radi nedostatka prostora nismo objavili. Ako pa želi g. T. na vsak način novih dokazov, kako krepko obsojajo akademiki spletkarenje „Slov. lista“, lahko mu postrežemo v najizdatnejši meri. Včerajšaja brzojavka akademikov v „Slov. Narod“ na naslov g. Iv. Hubarja pa tudi jasno govori.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Danes se bo, drugič v tej sezoni, pela opera „Prodana nevesta“. Sezona se bliža sicer že koncu, a v zvezi temu namerava intendantca tekom tega meseca spraviti še nekaj novitet na oder in med njimi tudi opero „Fra Diavolo“.

— (Dr. Viktor Supan) Včeraj popoldne umrl je nagloma odvetnik g. dr. Viktor Supan, urednik „Slovenskega pravika“, svojedrski član intendantce slovenskega gledališča, jako ljubezniv, simpatičen in občečisten mož, v starosti 33 let. Bodi vrlemu možu časten spomin!

— (Ljubljanska učiteljska društva) „Narodna šola“, „Vdovsko učiteljsko društvo“ in „Slovensko učiteljsko društvo“ priredijo svojemu predstojniku, oziroma članu gosp. Sr. Stegnarju za obhodo v četrtek, 18. t. m., v klubovi sobi „Narodna“ društveni večer. Začetek ob 8. uri. Gostje dobro došli!

— (Odbor kluba slov biokli-tov) pozivlja tem pčtom vse izstopivše ljubljanske in zunanje klane, da vrnejo klubovemu blagajniku — proti primerni odškodnini seveda — najkasneje v teku 14 dni klubove zaake, ker nikakor ne more dopustiti, da bi nečlani ž njimi nastopali, oziroma jih tako drugače porabljali.

— (Ubegel norec.) Včeraj pripeljal je Anton Rorkar, posestnik na Bledu v norišnico umobolnega vana Prebvarja, kateri pa je v mestu ušel. Stražnik Miha Torilli prijel ga je v Florijanskih ulicah, ko je prepeval tako razbija, ter ga privedel na magistrat, kjer pa je tako razbija, da so ga komaj s silo ukrotili in odpravili v norišnico.

— (Pazite na otroke!) Ivan Pavlin, 3letni sin Ane Pavlin v Cerkvenih ulicah, igral se je z drugimi otroci ob Gradašci in pri tem padel v vodo.

Delavec Jožef Baerendorfer potegnil ga je z vode in rešil gotove smrti.

— (Otročji voziček) ukradla je včeraj popoldne na Pogačarjevem trgu izpred Rohmanove prodajalnice A. R. pleskarjeva žena v Vodmatu, češ, da bo otroka „lože vozila, kakor nosila“. Voziček je peljala takoj na kolodvor in ga hotela odposlati. Ker pa je bila tatvina takoj zaznana, se je tatica zasledovala in na kolodvoru prišla.

— (Pokojni župnik Simon Robič) je mej drugimi volili zapustil tudi 1500 gld. za napravo dijaške ustanove, svojo bogato zbirko knjig pa je volil deloma muzeju, deloma gimnaziji v Kranju.

— (Tamburaški zbor škofjeloške čitalnice) priredi v nedeljo, dne 21. marca t. l. v svojih prostorih svoj prvi koncert z jako odbranim zanimivim vspeedom. Začetek ob 8 uri zvečer. Ustopnina: za neude 40 kr.; za ude 20 kr.

— (Iz Zagorja ob Savi) se nam piše 14. t. m.: Včeraj popoldne je na Sv. Gori padala toča kakor po leti. Nekoliko pred litanijami pa je strela dvakrat udarila v zvonik in sicer prvič blizu ure, od tam je poskočila na uro jednega zvona. Tri fante, ki so stali pod zvonikom, je puh vrzel par metrov daleč, ter jim obleko in obuvalo na drobne kosce raztrgal, na životu so pa, kar je čudno, ostali nepoškodovani. Komaj so se tri spravili pod streho, je strela zopet udarila. Vrgla je jednega mladega fanta, toda poškodovalo ga ni, cerkovniku pa odtrgala kos čevlja. Da je bilo ljudstvo prestrašeno, si pač vsakdo lahko misli.

— (Odbor akad. tehn. društva „Triglav“) javlja, da se bode vršilo VIII. javno redno zborovanje v soboto dne 20. t. m. s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Volitev: a) predsednika b) podpredsednika, tajnika in gospodarja. 4. Slučajnosti. Lokal: Resource; začetek ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

* (Propala mladina.) „Hrvat. Branik“ pišejo: Znao je, kako se prizadevajo Madjari, da bi po železnici na hrvatski zemlji zasnovali madjarskih šol. Te šole so jedro njih kolonij, v katere love in mamijo domačine, da jih raznarodajo. Tu navajam istiot slučaj, ki more v srce zlosti slehernega Slovana: Dne 13. m. m. sem potoval na železnici iz Broda v Vinkovce. V istem kupéju je bilo par drugih potnikov in več malih šolarjev, ki so se z raznih postaj in stražnic vozili z vlakom v Vinkovce v madjarsko šolo. Hkratu so pričeli otroci popevati hrvatsko pesem po ariji „Još Hrvatska ni, propala“. Toda strmite, s kako popačenim tekstom! — Ta izgubljena dečarija je pela: „Još Hrvatska ni, propala, — Al če na skoro! — Visoko se ona stala, — Al če bogme past“ itd. Tako se na teh nesrečnih šolah otroci raznarodujejo, da celo svoji domovini žele zlo in propast ter ji pljujo v lice! Ni mogoče, da so si otroci kaj takega sami izmislili. Ta žalostni slučaj dokazuje jasno, da imajo madjarske šole na Hrvatskem popolnoma isto svrho, kakor mej Slovenci v Istri in po Goriskem „Lege nazionale“!

* (Njuhalci (šnofači) tobaka (burmuta) izumirajo.) Dočim postaja poraba snodk in cigaret dan za dnem večja, je trošek njubana vedno manjši, da se more reči, da šnofači tobaka izumirajo. V Avstriji, kjer se je še pred leti potrošilo na leto 26.000 metričnih centov njubana, rabi se danes še samo 20.000 metričnih centov. Pred 25 leti se je trošilo na leto 60.000 do 80.000 metričnih centov. Nu, danes šnofajo v Avstriji največ gališki in bukovinski kmetje, redovniki, zlasti frančiškani in kapucini, pa naposled — krojači.

* (Odstavljena kraljica poslana v pregnanstvo) Meseca svečana so odstavili na otoku Madagaskarju dosedanjo kraljico Ranavalao ter jo poslali s spremstvom vred na otok La Réunion v pregnanstvo. Mesto nje so postavili Francozi guvernerja. Ljudstvo je s to izpremembo vlade zadovoljno, ker upa, da bo poslej konec neprestanim zarotam in domačim bojem. Govori se pa tudi, da so vsa krivi francoski jezuiti, katerim je bil protestantski dvor tra v peti in da so konflikti z Angleško vled tega neizogibni.

* (Kaj je maček?) Predpust, ta čas presneti, ž njim pa vsi vezelični dopisi in maskaradni dodatki so minili, in post. čas pokore in slankov je napočil. In v tej dobi se je pojavil modrijan, ki je medicinsko razložil pojem minolih „mačkov“, ki se glasi: „Maček je vled superlativnega absorbovanja abunjujočih flujidumskih kvantitet procedovano abnormalno interimistično prehodno stanje po generalno korporelni kalamiteti aflikovanega individuumu, dočim se izkuša po normalnem stanju hrepeneča naturalno iustitucijska sposobnost stomahalnih in cerebralnih težav osvoboditi.“ — Vsekakor jako temeljita definicija!

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so v zadnjih 14. dnevih poslali: Slavno pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani 18 gld. 98 kr. kot čisti dohodek za prodane šopke itd. na Slavčevi maskaradi. — Vesela družba v Marenbergu 6 gld. 55 kr. — O priliki godovanja preč. gosp. župnika Mt. Klemenca v St. Ilju, na skrajni meji Slovenstva,

v bratski ljubezni združeni duhovni in svetni gospodje in kmetje darovali 16 gld. — Iz nabiralnika v gostilni g. And. Črmeta v Ljubljani 3 gld. — Gospa Marija Črne v Ljubljani 3 gold. — Mohorjani v Dražgošah 1 gld. 50 kr. — Volilo pok. Katarine Povše v Ljubljani 45 gld. — Statnerska družba v Gradcu 13 gld. 12 kr. — Slavna posojilnica v St. Jerneju 5 gld. — G. A. Tolminec v Gradcu mesečni prispevek za sušec 5 gld. — Gdč. E. Thoma nabrala na Sokolski maskaradi v Postojini 5 gld. 50 kr. — Iz nabiralnika v trnovskem župnišču v Ljubljani 2 gld. — Graška izvenakad. podružnica dohodek veselice 30 gld. — Ženska podružnica v St. Vidu nad Ljubljano 12 gld. 50 kr. — Slavni klub slovenskih tehnikov na Dunaju 3 gld. 25 kr. — Begunjski Mohorjani 4 gld. — Gospica Fani Kobilca v Ljubljani 1 gld. letnine. — Vesela družba v Deklevovi gostilni v Postojini zvrkla v nabiralnik 3 gold. — Živeli blagodašni darovalci. — Živeli Slovenci! Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Zahvala. Gosp. Fran. Slane, nadučitelj v Litiji, je nabral ob priliki odhodnice g. pl. Andriolija pri odličnih prijateljih sedanje šole za „učiteljski konvikt“ 60 K 20 H. Gospodu nabiralcu in vsem p. n. darovateljem se imenu „Društva za zgradbo učiteljskega konvikta“ najtopleje zahvaljuje: Andrej Žumer, t. č. predsednik; Jakob Dimnik, t. č. blagajnik.

Književnost.

— „Hrvatska misao“. God. I. Broj 3. ima sledečo vsebino: N. Karšev o samostojnem nabražanju, St. Radić o indolenciji i pesimizmu u hrvat. mladeži, Svet. Korporić. Sijački pokret u Galiciji, Fr. Hlaváček. O hrvat. književnim priklama, Ivanov. O hrvalsko slovenskim odnošajima u novije doba, K. S. Mežnarić. Iz novije političke povjesti češkega naroda, M. Heimrl; Slobočan glas, V. Ilj. Grbešić. Biljeske. — Ta tednik hrvalskih akademikov se popolnaje z vsako novo številko. Slovenskim velikošolcem ga toplo priporočamo.

Brzojavke.

Dunaj 16. marca. Ožji ministerski komite pripravlja prestolni govor, kateri se konečno uredi, ko se povrne prihodnji teden cesar na Dunaj.

Dunaj 16. marca. Župan Strobach je naznanil na nekem volilnem shodu, da mu Lueger kmalu prevzame breme županstva.

Dunaj 16. marca. Oficijozno se napovedujejo zakoni o urejanju izseljevanja.

Atene 16. marca. Mejnarodna okupacija Krete izostane, ker se branita Nemčija in Avstrija udeležiti se je. Mirna blokada Grške in Krete se kmalu začne.

Atene 16. marca. Pri streljanju za poskušnjo na ogromni ruski vojni ladiji se je pripetila grozna eksplozija. Deset častnikov in petnajst mož je mrtvih, petnajst mož pa teško ranjenih.

Poslano.

Kot agitacijsko sredstvo proti kandidatu narodne stranke g. J. Kušarju se rabi laž, da sem jaz, kot pristaš narodne stranke rekel, da so uradniki „lačenbergarji“. Da se meni kot uradniku podtika taka budalost, je preneumno, saj je znano, da sem se jaz pri posvetovanju zaupnih mož potegnil za uradnike, vled česar me je neki gospod obrtnik zavrnil in mi celo pretil. Ker mi je pa na tem ležeče, da izvem, kdo je to agitacijsko sredstvo iznašel, prosim, da se mi objavi samo jedno osebo, ki to raznaša, da morem proti njej nastopiti.

V Ljubljani, 16. marca 1897.

Gustav Firc.

Državnozbornim volilcem mesta Kranja!

Podpisani odbor Vas prosi, da se mnogo-brojno udeležite državnozbornske volitve dne 18. marca 1897. l. in oddaste svoje glasove gospodu

dr. Andreju Ferjančič-u.
Meščanski volilni odbor.

Volilcem volilnega okraja Kočevje, Trebnje, Radeče, Mokronog in Žužemberk.

Vsami čestitim gospodem volilcem, kateri so me pri današnji državnozbornski volitvi počastili s svojimi glasovi, izrekam svojo najtoplejšo zahvalo.

V Ribnici, dne 15. marca 1897.

Fr. Vršnikar,
deželni poslanec.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Alojzija Kaplerja zemljišče v Ardrem, cenjeno 60 gld., dne 20. marca in 21. aprila v Krškem.
Matevža Sterleta zemljišča v Kozarščah, cenjena 3525 gld., dne 20. aprila in 21. aprila v Ložu.
Janeza Kralja posestvo v Kaplišči, cenjeno 2975 gld., dne 20. marca in 22. aprila v Metliki.
Marije Dermastja posestvo v Zadvoru, (reasmundo) dne 20. marca in 24. aprila v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Marce	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
15.	9. zvečer	734.5	7.4	sr. jzah.	jasno	
16.	7. zjutraj	735.6	2.4	sr. svzh.	megla	0.0
"	2. popol.	734.5	14.7	sr. jzah.	skoro obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 7.7°, za 4.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 16. marca 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	15	"
Avstrijska zlata renta	122	"	65	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	35	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	9	"
Ogerska krona renta 4%	119	"	55	"
Avstro-ogerske bančne delnice	954	"	—	"
Kreditne delnice	358	"	25	"
London vista	119	"	75	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	67	"
90 mark	11	"	73	"
90 frankov	9	"	72	"
Italijanski bankovci	5	"	15	"
C. kr. cekini		"	65	"

Zahvala.

Za mnogobrojne tolažilne dokaze pismenega in ustnega najiskrenejšega sožalja in srčnega sočutja, kateri so mi došli od blizu in daleč ob priliki neizmerne izgube mojega preljubljenega, nepozabnega soproga, oziroma očeta, sina, brata, svaka in strica, gospoda

Fraňa Kastelic-a

trgovca in posestnika

iz krogov prijateljev in znancev izrekam tem potom najtoplejšo in najiskrenejšo zahvalo.

Posebno se še najtoplejšje zahvaljujem prečastiti duhovščini, gospodom uradnikom c. kr. okrožne in m. del. sodnije, okrajnega glavarstva in družih uradov, gospodom profesorjem, občinskima zastopoma Šmihel-Stopič in Novo mesto, okrajnemu cestnemu odboru, Kandijancem, gospodom novomeškim trgovcem za svetenje, meščanski gardi, slavnim društvom: čitalnici, „Sokolu“, dolenskem pevskemu društvu za ganljivo petje in požarni brambri. Nadalje vodstvu in mladini deške in samostanske šole v Šmihelu, vodstvu in gojencem vino-rejske in kmetijske šole v Grmu za posebno udeležbo, prijaznim darovateljem prekrasnih vencev in vsem mnogobrojnim udeležencem, ki so došli od blizu in daleč, da izkažejo rajncemu poslednjo čast.

Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat: „Bog povrni!“

V Kandiji pri Novem mestu, 13. marca 1897.

(399)

Sofija Kastelic roj. Vidic.



V globoki žalosti dajemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najtužnejšo vest, da je naš iskreno ljubljani, nepozabni soprog, odnosno sin, gospod

dr. Viktor Supan

odvetnik

po kratki, a jako mučni bolezni, v 33. letu svoje starosti, dné 15. marca 1897, popoldne ob 5. uri mirno v Gospodu zaspal.

Zemski ostanki blagega zamrlega prepeljali se bodo v sredo, dné 17. t. m., popoldne ob 5. uri od hiše žalosti, Franc Jožefa cesta št. 3, po slovesnem blagoslovljenju na pokopališče k sv. Krištofu in se bodo tu k večnemu pokoju pristavili v rodniško rakev.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v različnih cerkvah.

V Ljubljani, dné 15. marca 1897.

Roza Supan roj. Luckmann
soproga.

Jakobina Supan roj. Mayer
mati.

(409)



Jedino pristen

BALZAM

(Tinctura balsamica)
iz angelja varuha lekarna in
tovarne farmacevtskih izdelkov

A. Thierry v Pregradi
pri Rogatcu-Slatini.

Za varstvo občinstva proti vsem ponarejanjem brez vrednosti imam odslej to oblastveno registrirano varstveno znamko.

Po zdravstvenem obilstvu pre-

skuseno in ocenjeno.

Najstarejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljučne boli, kré v želodcu itd. za notranjo in vnanjo uporabo.

V znak prístnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolem, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarna pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenje. Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko sgoraj stoječo! Ponarejalci in posnemovalci mojega jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepečih družih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarna (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franko za vsako pošto postajo na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti poprejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (57—1.)

Pazi naj se vedno natančno na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak prístnosti vsaka stekleničica.

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Natopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so sredajevropskim časom.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, čez Klein-Roifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lind-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregeno, Gurin, Genevo, Paris; čez Klein-Roifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hab, Francove varo, Karlove varo, Prago, Ldpako, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Ldpakega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hoba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Hoba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genevo, Gurin, Bregeno, Inomost, Zell na Jeseru, Lind-Gastein, Ljubna, Celovec, Ldpako, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 55 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 2. uri 6 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 4. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prodajalnica se dá v najem

pod ugodnimi pogoji na dobrem kraju poleg rudo kopa. — Kje? pove gosp. Fran Čuden, ular Ljubljani.

(384)

S 1. aprilom prevzamem

(379)

prodajalnične prostore

s stelažami, popolnoma urejene za manufakturno blago v kakem mestu ali večjem trgu na Kranjskem

Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod naslovom: Eugina Oroslav, Ribnica, Dolensko.

Vsak kašelj
Vsaka hripavost

se temeljito odpravi s Krause-jkatarnim uničevalcem

(dobrookusne konfiture).

Zavojski po 25 kr. se dobivajo v Ljubljani pri: Mila Leustek-u, lekarna „pri Mariji Pomagaj“; Ubaldin Trnkoczy-ju, lekarna „pri enorogu“; Gabr. Piccolij, lekarna „pri angelju“; J. Mayr-ju, lekarna „pri zl. jelu“.

Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih sredstev. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“ (3393-3).

Ustanovljena 1. 1874.

Vrtilna okna

iz najboljšega valjanega jeklenega kositarja, popolnoma brez hrupa, patentirani zaklepi za portale, vrata in okna priporočila kot specialitete. Solidni in spretni zastopniki se iščejo.

tovarna za vrtilna okna
Anton Glaser
Praga-Libeň.

(397) Telefon 1802 a. (1)

VABILO

II. redni občni zbor „Posojilnice v Cerknici“

registrirane zadruge z neomejenim poročtvom

ki se bode vršil

v nedeljo dné 4. malega travna ob 4. uri popoldne v prostorih narodne čitalnice.

Dnevni red:

- 1.) Poročilo nač. stva.
- 2.) Potrjenje računa za l. 1896.
- 3.) Razdeitev čistega dobička.
- 4.) Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega na mestnika.
- 5.) Razni nasveti.

V Cerknici, dné 13. sušca 1897.

(398)